

laae forsaavidt udenfor Markerne, saa at man ikke kunde tale om Skade eller Erstatning for hvad der skeete. Men den ærede Sde. Landsstingsmands for 2den Valgkreds (Glensborg) har allerede gjort opmærksom paa, at ved Løveffæring kan det ofte hændes, at Hestene, som hente Løv, blive løbte; den høitærede Premierminister bemærkede vel, at de ogsaa kunde blive bange for Steensfud, men jeg finder ikke, at dette Argument saa ganske kan omskøde det af den ærede Sde. Landsstingsmand Anførte, fordi Jagen dog kan være berettiget til at skyde Steen paa en Giers eller Brugers Løv uden hans Tilladelse, saa at det maa han vide; men en Bønde kan derimod let blive overrasket ved at Jægeren skyder, medens han læser Løv, uden at have bundet sine Heste. Og hvad Moserne angaaer, blive de da ogsaa benyttede til Andet end til Løveffæring. Der er saaledes i Almindelighed en meget god Græsning i Løve-moserne, der navnlig i mange Egne er ganske uundværlig efter Høfletten, saa at Bønderne der maae tære deres Kreaturer. Jeg har selv været nærværende ved en Jagt, hvor baade Faar og Køer have ved Hundes Frem- og Tilbageløben under Jagten, og ved Skydningen re- vet sig løs og ere styrtede paa Hovedet ned i Løvegravene. Naar Gieren er nærværende kan han vel paatale det for den Jagtberettigede, og denne vil vel da som oftest af et Slags Humanitets-Hensyn ikke kunne andet end see sig forbunden til at tage Hensyn der- til; han vil spørge, om Dyret er kommet til nogen Skade og da give Erstatning; men Gieren er ikke altid nærværende og kan paa- tale det strax. Jeg finder, at denne Slags Ulempe burde vel ogsaa erstattes, og jeg har troet at burde gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom herpaa, for det Tilfælde, at han ved Sagens 3die Behandling kunde være find- det at optage dette i Forslaget. — Hvad den sidste Passus angaaer, troer jeg rigtignok at maatte være ganske enig med den ærede sidste Taler i, at det er meget vanskeligt at kunne bestemme nogen Erstatning for Bildskade. Jeg troer ogsaa, at det vil give Anledning til me- gen Tvist og Splid mellem Jordbrugeren og den Jagtberettigede, og navnlig mellem Fæste- ren og Godseieren, hvilket ikke er ønskeligt, og

jeg troer virkelig, at kunde man finde noget andet Middel til at forhindre dette, vilde det være meget godt. Der er bleven talt om, at det for den ikke Jagtberettigede med Hensyn til stort Bildt var bedst og rigtigst, at han fik Lov til at skyde det ned mod at aflevere det; men dette troer jeg ikke vilde være mulig at sætte igjennem her, da det vilde være reent ud at give ham Jagten; thi har han først faaet Ret til at skyde det store Bildt, vil han ogsaa skyde det smaa. (Ja!). Men jeg troer, at der paa en anden Maade kunde gøres noget bedre for ham, der ogsaa vilde være bedre for den Jagtberettigede, nemlig ved, som jeg har tilladt mig at udtale, at give ham mere Raadighed og navnlig Lov til at tage sin Hund med i Marken. Jeg antager, at en Hund, er den end nok saa lille — og det skal ikke være en Hund, som kan gjøre Bildtet Skade, men blot en, som kan jage det. — vil i denne Henseende kunne gjøre den forønskede Nytte, og jeg har seet Bildt flygte for en saadan Hund over $\frac{1}{2}$ Mil bort, og ikke komme igjen; thi det har megen Respect for Hundes- glam. Jeg troer ikke, at Bildtet vil lide der- ved, thi det vil som oftest blot blive nødt til at tye tilbage til Skoven; hvor den Jagt- berettigede da kan gjøre sig den Fornøielse at skyde det; det vil vel ikke blive saa fedt, som naar det fik Lov til at æde Bøndens Korn, men den Feil er jo ikke saa stor, saa kan man jo spække det saameget mere (Latter.) — Jeg vil blot endnu tillade mig at gjøre en Be- mærkning, jeg havde glemt med Hensyn til samme Creature. Det er bekjendt, at visse Arter af dem, navnlig Sviin, ikke altid kunne optages; men da er det tilladt Brugeren at slaae dem fordærvet eller paa anden Maade see at blive af med dem, fordi de ikke kunne tages op — dette har nogen Lighed med hvad der gjælder Bildtet — og naar han kun afle- verer dem, har han intet andet Ansvar deraf. Dette kunde jo vistnok meget tale for, at han fik mere Raadighed til ogsaa at kunne lemlæse stort Bildt; men jeg troer, at, naar han fik Lov til at tage sin Hund med sig i Marken, vilde han derved have et uskadeligt Middel til at jage det bort. Jeg troer vel, at disse Hunde, som saaledes komme til at gaae